

Pesmi našega časa

Medgeneracijska zbirka pesmi
stanovalcev Doma upokojencev Center Ljubljana in učencev Osnovne šole Ledina

december 2021

Spoštovani bralci,

pred vami je medgeneracijska zbirka pesmi, ki je nastala v projektu Simbioza Skupnost. V njej so pesmi učencev Osnovne šole Ledina, ki so nastale pod mentorstvom gospe Nine Bokalič, in pesmi ter kolaži stanovalcev Doma upokojencev Center Ljubljana.

V pesmih so ujete misli o času. Z nami tiktaka, ko se veselimo, jočemo, se učimo. Rastemo. Čas teče, mineva, menjujejo se letni časi, vsako leto znova pa se steče v trenutek, ko si zopet zaželim sreče, zdravja in veselja za novo leto dni.

Naj nam čas v novem letu mine tako, da bomo še dolgo obujali lepe spomine. Srečno 2022!

Manca Kavčič Zupan, lokalna koordinatorica projekta Simbioza Skupnost

VM860 DANES JE DRUGAČE

»IZ LEDINE« SO ME POKLICALI,
... KAJ, ČE BI SODELOVALI?
BI, KOT STARČEK KITICE NAPISAL,
OSNOVNOŠOLČEK RISBICE NARISAL.

PREKO OSEMDESET JE LET MINILO,
KO SE ZNOTRAJ NEKAJ JE ZBUDILO,
DAVNO TAM SEM TRGAL HLAČE,
V TAKRATNI ŠOLI BÍLO JE DRUGAČE.

OPREMA V TISTI DOBI, SKROMNA,
RAZLIKA OD DANAŠNJE JE OGROMNA,
PERÓ, ČRNILNIK, SVINČNIK IN ŠE KREDA,
MOBILNIK DANES GLAVNA JE BESEDA.

ZATO SMO VSI LEPO PISALI,
A, SMO ROKE, ZVEZKE POPACKALI,
SEDAJ JE VSE »NA ZDRS AL' KLIK«,
PA TUDI V GLAVAH VELIK JE PREMİK.

miro

ČAS

Minevanje časa iz krošenj
snežno belih do novega življenja,
ko vse pozeleni.

Ko sočni sadeži pridejo
od malih rok do veselja,
plesa listja kot pravi barvni tok.

Minevanje časa,
ko si le zrnce v maminih rokah,
do postave,
ki zaveže modre čevlje čisto sama.

Čas v šoli mine kakor plima,
ki gre v oseko,
čas s prijatelji pa kakor grom,
ki lovi blisk na nebu.

Mineva beseda moja in tvoja,
mineva sekunda veselja,
minevajo prelepa doživetja.

Pa me prešine
kot kaplja domišljije:
»Kaj, če bi ustavili čas?!«

Jutra Dixie, 6. a

MINEVANJE ČASA

Čas je kakor ptica.
Čez gozd leti,
mineva hitro
ali se vleče tja v tri dni.

Opazuješ še listje,
ki pada z dreves,
ko znova nastopi
cvetlice tihi ples.

Upihneš rojstnodnevne svečke
in dim se razkadi.
Tam na mizi je že nova torta,
na njej ena svečka več gori.

Tedaj zjutraj se zbudiš,
da ponedeljek je, ugotoviš.
Nezadovoljstvo prikrade se ti,
ker v petek na počitek se ti mudi.

Čas mine hitro lahko.
Lahko je hitrejši od kakšnega maratonca
in ne izpusti nobenega zvonca.

Kadar pa se nam nikamor ne mudi,
se ti dolgčas prepusti.

Pavlina, 6. a

Vse lepo mine,
vse dobro se zaključi.
Vse prijetno izgine,
vse zabavno se izključi.

Ostanejo spomini na čas,
ki je minil.
Obstajajo trenutki,
ki bi rad jih ponovil.

Mine čas, mine smeh,
minejo solze,
mine sreče poln meh.

Dobra stvar minevanja je,
da minejo žalostni trenutki.
Minejo temna čustva,
minejo boleči občutki.

Minevanje se ne ustavi,
čeprav včasih si želiš.
Rad ustavil bi trenutek,
takrat občutek zadržiš.

Minejo slabi občutki,
minejo lepi trenutki.
Minejo čustva,
minejo želje v minuti.

Minejo tedni, minejo leta,
minejo meseci, ko kaj se obeta.
Mine vsaka bolezen,
mine marsikatera ljubezen.

Minejo slabe ocene,
minejo vse krize,
mine ljubosumje,
ki kdaj te grize.

Mine ne večna mladost,
mine najstniška norost.

Preteklost so dnevi,
ko igraš se v mivki,
preteklost so dnevi,
ki jih preživljaš pri teti opravljivki.

Mine odraslost, mine mladost,
mine otroštvo in pride starost.
Takrat se spominjaš na lepe dni
in spomin nanje te ne zapusti.

Minejo trenutki, ko jočem,
in trenutki, ko plešem.
Mine vse,
mine tudi ta pesem.

Lena, 6. a

MINEVANJE ČASA

Ko se lepo imaš, čas hitreje teče.
A ko nam nekaj ni všeč, čas se vleče in vleče.

Ko pa čas mineva, vstajajo spomini na dogodke in dejanja.
Z nami bodo vse do konca.

Te spomine, ki so nam všeč, vedno imamo v glavi.
Spominjamo se jih še, ko smo stari.

Julija, 6. a

LETNI ČASI

POMLAD

Zima peša, sneg kopni, prvi zvonček pozvoni!
Gozdič iz spanja prebujen, iz dneva v dan bolj zelen.
Ptičja svatba, miza bela,
kosovka je kosa vzela.
Prisluhni!
Ku-ku! Pomlad je že tu!
Veter, žrebec razigran, se zaganja prek poljan.

POLETJE

Bela jadra, modra gladina v zraku galebi, morje tišina.
Nepremične so cvetlice, drobne plešejo mušice.
Mavrica, nežna, krhka kot sanja, konec neurja zemlji oznanja.
Ko z neba se ploha ulije, žaba se pod regrat skrije.
Sredi polja mak s plavico v vetru raja med pšenico.
Srna v mlako pogleduje, sama sebe občuduje.
Luna, murni, nočni mir. Tiho leta netopir.

JESEN

V starem gozdu blizu jase sedem mladih jurčkov rase.

Majhni, srednji, veliki, vse povsod samo dežniki.

Zlate krošnje šum dreves, v vetru velih listov ples.

Polhek v duplu, tolst, kosmat, v suho listje leže spat.

Ribnik kakor solza čist v vodi tone rdečkast list.

Avtor : XXL

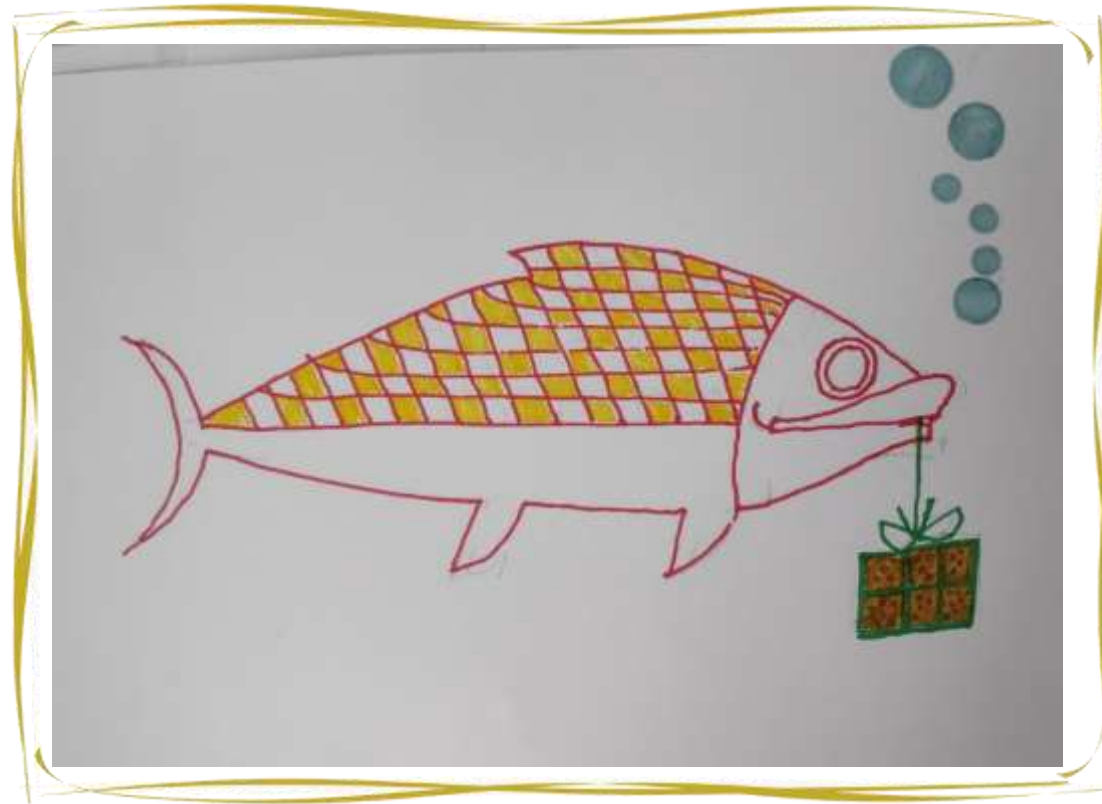
ZIMA, POLETJE

Poleti je vroče in veliko sonca,
če se gremo kopat, moramo iti v morje.
Mrzle pijače, to je moj stil,
da ne bo mi vroče, moram iti pod dežnik.
Ko poletja je konec, nismo veseli,
ampak vsaj v razredu spet skupaj bomo zapeli.

Oblaki snežijo, ljudje hitijo
– darila nakupovat.
Zima je bela, igriva, vesela.
V park hitimo,
zelo se veselimo.

Stian Arne (Zima) in Emma (Poletje), 5. b

Ko zima se prikrade k nam,
hitro skrajša se cel dan.
Sneg začne padati in vse pobeli.
Pridejo tudi dobri možje
in razveselijo otroke vse.

Ko pride k nam pomlad,
ki vsak jo ima rad, vse pozeleni
in medved se iz zimskega spanja zbudi.
Rože zacvetijo, živali se zbudijo
in travniki spet zadišijo.

Ko poletje vse kliče k morju,
se gredo nekateri hladit k visokogorju.
Mi pa v morje hitimo,
ribice lovimo in se po plaži podimo.

Ko jesen vstopi in listje se obarva,
spet je čisto drugačna zgodba.
Medved še odide spat,
vsak otrok pa v listje skakljat.

Še dobro, da letne čase imamo,
da se lahko ves čas po svoje igramo!

Aleja, Dora in Aljaž, 5. b

NAJLEPŠI ČAS V LETU

Najlepši čas v letu
v najlepšem mestu na svetu.
Ta čas Božiček sedi na saneh,
iz hiš pa se sliši samo otroški smeh.

Če pa ven pogledaš – glej, snežaki,
stojijo na ulici kot pravi junaki.
Božična drevesa so okrašena,
zunaj pa tudi zasnežena.

Božiček se trudi dneve in noči,
sploh nima časa, da bi si odpočil.
Pa reče božični čarovnik: »Presneto!
Res morava spiti čaj v novem letu.«

Jury, 5. b

Začnite novo leto
na belih poljanah, za sabo pustite bolezni
in strahove,
naj bo v novem letu vse bolje.

Pisane ptice po zraku letijo.
Jih veter prinaša, odnaša.
Nekje obležijo.

Le kdo je čarovnik,
ki maje drevo,
Vsak dan spremeni?
Še včeraj zeleno,
je danes rumeno.
Bo jutri rdeče?

Pisani stvarnik nas vabi.
Hitro poletimo,
Si lončke napolnimo,
Mrko gleda dol z neba.
Le od česa se vse lesketa?

Kaj pa če dobri možje poskrbijo,
da poti ne zgrešijo.

Drevo se je sleklo
in s svojo obleko
je zemljo pokrilo.
Mnoge živali so vesele,
saj v mrzli zimi se bodo grele.

Je z drevesa priletel,
Me v glavo zadel.
Za kazen bo v moj želodček odšel.

Po zraku letijo
in se lovijo.
Se na rdeča lička spustijo
in jih več ni.

V temi se sveti po zraku leti
si ženkico išče v objem ji hiti!

Vsak'mu miniti se rado zgodi,
edina priložnost polzi skoz' roké,
sreča poslednje slovo naj pojé,
edinost v molku usoda veli.

Le čas nam mineva, a ta ne mini,
edini je on, ki nikdar ne gré,
prazna so pota njegove nogé,
razdvaja vso skalo, vse vrste, ljudi.

A presahne studenec deroči nikdár,
z nogo prestopi le človek na breg,
»Naprej!« že krmari zvesti čolnar.

Ikarju bil je premalo le beg,
kar vidi svetlobo, pograbi jo v dar,
edino življenje cvetice je čar!

Bernard, 9. a

VM349A PRAZNIČNA LJUBLJANA

O LJUBLJANA, ZAVITA NISI V TEMÓ,
NESKONČNO TI LUČI ZVEČER PRIŽGÓ,
PONOČI VEČ NISI BELA,
KER SI V MORJE LÚČI SE ODELA.

KAMOR V DALJAVO NESE MI OKÓ,
VSE JE V BARVAH, VSE SVETLÓ,
NA ULICAH, CESTAH GNETE SE LJUDI,
VSI NA OGLED V MESTO SO PRIŠLI.

SLAVJE ODPRLA JE BESEDA,
JANKOVIČEVA – SEVEDA,
VSEM ZAŽELEL, PRAZNIČNE, VESELE DNI,
DA BI DOLGO JIH ŠE POMNILI.

ZA PREŠERNA TO SPREMEMBA JE VELIKA,
DA BI ŠEL MED-NJE GA MIKA,
GA POPIL BI MALO, KOT NEKOČ,
SAJ DANES PRAZNIČNA JE NOČ.

BI PLEČNIK TUDI BIL VESEL,
KER VSAK OD TREH MÓSTOV JE ZAŽAREL,
TAKO NJEGOVO UMETNIŠKO JE DELO,
KRONO MOJSTRSKO PREJELO!

miro

ZAHVALA

Zbirka je nastala zaradi zavzetega dela:

- Nine Bokalič, učiteljice na Osnovni šoli Ledina,
- Darka Barbiča, delovnega terapevta v Domu upokojencev Center,
- Jožice Stipič Kabir, socialne delavke v Domu upokojencev Center,
- gospoda Mira in drugih sodelujočih stanovalcev Doma upokojencev Center,
- sodelujočih učencev Osnovne šole Ledina.

Za sodelovanje in pomoč pri pripravi se jim najlepše zahvaljujem.

Manca Kavčič Zupan, lokalna koordinatorica projekta Simbioza Skupnost